

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. ιη΄ 23-35)
20 Αύγουστου 2017

Άφορμη για την σημερινή Ευαγγελική παραβολή του σκληροῦ ἄκαρδου δούλου, ἦταν ἡ ἐρώτηση τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου «Κύριε πόσες φορές νὰ συγχωρήσω τὸν ἀδελφὸ μου, ἐὰν ἐξακολουθεῖ νὰ μοῦ κάνει κακό;» Τὸ συνηθισμένο ὄριο γιὰ τοὺς Ἰουδαίους ἦταν τρεῖς φορές. Ὁ Πέτρος πιστεύοντας ὅτι τὸ ἐξαντλεῖ φθάνοντας σὲ ὕψη μακροθυμίας, τὸ ὑπερδιπλασιάζει προτείνοντας ἕως ἐπτὰ φορές. Ὁ Χριστὸς τοῦ ἀπαντᾷ «οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις, ἀλλὰ ἕως ἑβδομηκοντάκις ἐπτά», γιὰ νὰ τοῦ δείξει ὅτι μπορεῖ νὰ συγχωρήσει κανεὶς τὸν συνάνθρωπό του ἀπεριόριστες φορές.

Στὴν παραβολὴ αὐτὴ χαρακτηριστικὲς εἶναι οἱ ἀντιθέσεις. Πρῶτη εἶναι ἡ διαφορὰ τοῦ χρέους. Ὁ ἕνας δοῦλος ὤφειλε στὸν βασιλιὰ ἀσύλληπτα μεγάλο ποσό, «μύρια τάλαντα», ἐνῶ ὁ ἄλλος δοῦλος ὤφειλε τὸ ἀσήμαντο ποσὸ τῶν ἑκατὸ δηναρίων.

Στὴν δεύτερη ἀντίθεση ἡ εἰκόνα παρουσιάζεται πιὸ προκλητικὴ. Ὁ μὲν βασιλιὰς «σπλαγχνισθεὶς» χαρίζει στὸν δοῦλο τὸ ὑπέρογκο ποσὸ ποὺ καταχράσθηκε καὶ τὸν ἐλευθερώνει, ἐνῶ ὁ μόλις εὐεργετημένος δὲν δείχνει ἐπιείκεια, οὔτε τὴν ἐλάχιστη κατανόηση στὸ σύνδουλό του, ὁ ὁποῖος τοῦ ζητᾷ μόνο λίγη πίστωση χρόνου, ἀλλὰ γρήγορα τὸν ὀδηγεῖ στὴ φυλακὴ.

Καὶ ἕνα τρίτο σημεῖο. Αὐτὴ τὴ σκληρότητα τὴν δείχνει μόλις βγῆκε ἀπὸ τὴν τραγικὴ θέση ποὺ βρισκόταν ὁ ἴδιος, ἀφοῦ εἶχε ἀπολαύσει τὴν μεγαλοψυχία τοῦ Κυρίου του.

Πῶς θὰ βοηθήσουμε τὸν ἑαυτὸ μας νὰ συνέλθει ἀπὸ αὐτὴ τὴν παρανοϊκὴ στάση τῆς σκληροκαρδίας;

Χρειάζεται ἀδελφοί μου, νὰ συνειδητοποιήσουμε τὶς ὀφειλές μας στὸν Θεό, τὰ λάθη καὶ τὶς παραλείψεις μας, τὰ ἀμαρτήματά μας. Ἀναλογισθῆκαμε τὰ χρέη μας στὸν Θεό; Σ' αὐτὴ τὴν ἀντιπαράθεση εὐκολότερα θὰ καταλάβουμε πόσο ἀσήμαντες εἶναι οἱ ἀδικίες καὶ προσβολές τῶν ἄλλων σὲ μᾶς.

Ἡ ἐξάρτησή μας ἀπὸ τὸν Θεὸ θὰ μᾶς φέρει σὲ αὐτόματη συνάφεια μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Ἀγαπητοί μου,

τὸ δυνατὸ φῶς τῆς παραβολῆς αὐτῆς φωτίζει ζωηρὰ τὴν ὑποκρισία ποὺ ὅλοι δείχνουμε, ὅταν τὴ μιὰ στιγμή ἱκετεύουμε «Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί», ἐνῶ τὴν ἄλλη καθημερινὰ δὲν θέλουμε καὶ δὲν μπορούμε νὰ συγχωρήσουμε τὸν ἀδελφὸ μας γιὰ μικρότερες ὀφειλές καὶ ἀσήμαντα παραπτώματα ἐμπρὸς στὰ δικά μας.

Εἶναι ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι τὸ νὰ εἴμαστε φιλόανθρωποι καὶ συγχωρητικοὶ δὲν εἶναι ἀπλῶς μιὰ ἠθικὴ ὑποχρέωση, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀγάπης μας πρὸς τὸν Θεό. Ὁ ὅρος φιλοανθρωπία δὲν χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ὡς ἔννοια συναισθηματικῆ, ἠθικιστικῆ ἢ συμπαθητικῆ, ἀλλὰ γιὰ νὰ δηλώσει τὴν οὐσία τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος εἶναι ἀγάπη καὶ καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους σὲ διαρκῆ πορεία καὶ ζωὴ ἀγάπης μέσα στὸν κόσμο. Αὐτὴ ἡ φιλοανθρωπία τοῦ Θεοῦ ἀπαιτεῖ νὰ τὴν μιμούμεθα διαρκῶς στὴ ζωὴ μας καὶ νὰ τὴ φανερώσουμε στὶς σχέσεις μας μὲ τοὺς συνανθρώπους μας. Γένοιτο.

[dkpdf-button]